

[Ole Donner]

mæssigt at fjerne mulighederne for sådanne selskabers virke. Hvis man mener, der finder svindel sted, burde man i stedet stramme kontrollen. Men vi mener altså, det er et meget dårligt forslag.

Der er dog stillet nogle ændringsforslag til forbedring af dette dårlige forslag, og jeg kan meddele, at vi stemmer for 7 af de 8 fremsatte ændringsforslag.

Lovforslag nr. L 294 har samme formål: at stoppe et hul i skattelovgivningen, der hidtil har betydet, at indkomst på værdipapirer optjent i udlandet beskattes efter udenlandske skatteregler. Det har selvfølgelig skatteindtjeningsmæssigt været negativt for den danske stat, når der sideløbende har kunnet optages lån til opkøb af værdipapirer i danske banker med fradrag efter danske skatteregler til følge. Der skal indføres en nettobetragtning af forholdet, og derefter skal de samlede transaktioner behandles efter danske skatteregler.

Samtidig er et af forslagenes formål gennem fjernelse af udlandslempelsen at tvinge virksomheder til at flytte produktionen til Danmark. Dansk industri opfatter denne mulighed som ren fiktion, da mange virksomheder, henholdsvis ingeniør- og entreprenørselskaber, ikke kan flytte arbejde til Danmark. Det vil betyde store tab for dansk erhvervsliv, og det er et milliardbeløb, der er tale om.

Lovforslagets gennemførelse betyder ikke, som regeringen tror, at store danske koncerner vil flytte produktionen fra udlandet til Danmark. Det er ikke altid muligt, som jeg før sagde. Derimod får virksomhederne med produktion i udlandet en dårlig konkurrenceevne, og det er også bevist igennem henvendelser til Skatteudvalget. Fremskridtspartiet stemmer altså imod begge lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Anparter, overskuds- og underskudsselskaber). (Lovforslag nr. L 293).

§ 1, ændringsforslag nr. 1-5, § 2, således ændret, § 3, ændringsforslag nr. 6 om indsættelse af en ny paragraf efter § 3, ændringsforslag nr. 7 og 8 og § 4, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af ligningsloven, kil-deskatteloven og personskatteloven. (Beregningsregler for lempelse). (Lovforslag nr. L 294).

Ændringsforslag nr. 1-3, § 1, således ændret, og §§ 2-4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 295:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom (ejendomsavancebeskatningsloven) og forskellige andre skattelove. (Ændret beskatning af erhversejendomme m.v.).

Af skatteministeren (Stavad).

(Fremsat 19/5 93. Første behandling 25/5 93. Betænkning 18/6 93).

Der var stillet 14 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 22 og 23 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

22) Anden behandling af lovforslag nr. L 296:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Beskatning af goodwill m.v.).

Af skatteministeren (Stavad):
(Fremsat 19/5 93. Første behandling 25/5 93. Betænkning 18/6 93).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

23) Anden behandling af lovforslag nr. L 297:

Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteoven) og lov om beskatning af fonde og visse foreninger (fondsbeskatningsloven). (Ophævelse af udlandslempelsen).

Af skatteministeren (Stavad):
(Fremsat 19/5 93. Første behandling 25/5 93. Betænkning 18/6 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Bent Greve (S):

Da vores ordfører ikke kan være til stede i dag, vil jeg gerne knytte et par enkelte bemærkninger til de tre lovforslag.

Socialdemokratiet har altid arbejdet for et retfærdigt skattesystem, der bl.a. indebærer, at ensartet indkomst beskattes ens, et skattesystem med progression og med sikkerhed for, at alle betaler den skat, de bør betale.

De tre lovforslag, vi behandler nu, vil bidrage hertil. Skattesystemet bliver bedre, skatte-tænkningen begrænses, ejendomsavancer indtrækkes under beskatning, og et direkte hul i lovgivningen lukkes, når disse tre lovforslag om goodwill, ejendomsavance og udlandslempelse gennemføres.

Siden lovforslagene var til første behandling den 25. maj, er der sket en række ændringer. Det afspejler i høj grad, at Socialdemokratiet og de øvrige regeringspartier har lyttet til kritikken. Jeg skal her blot nævne nogle få af disse ændringer, og jeg vil gerne kommentere visse elementer i den fremførte kritik af lovforslagene.

For det første er der i lov om ejendomsavance nu gennemført en mulighed for pristalsregulering for landbrug, gartnerier, planteskoler og frugtplantager, der medfører, at stigninger svarende til prisudviklingen i samfundet ikke bliver beskattet. For det andet indføres der i lov om goodwill en værnregel, der sikrer mod spekulation, ligesom ordningen sættes gradvis i værk i perioden 1993 til 1996.

Væsentlige kritikpunkter har været spørgsmålet om virkning ved generationsskifte og eventuel tilbagevirkende kraft. Om ejendomsavancebeskatningen er det således påstået, at den skulle hæmme generationsskifte. Det er helt forkert; faktisk gives der i loven nu mulighed for succession i levende live i familieforhold, og dermed forbedres muligheden for et generationsskifte.

I lov om ejendomsavance er det vigtigt at være opmærksom på, at definitionerne i loven af, hvornår man er omfattet af beskatning, er uforandrede i forhold til den eksisterende lov, og derfor bliver der heller ikke tale om, som SF skriver i betænkningens bidraget, at indføre nye smuthuller. Derimod gennemføres der en effektiv beskatning.

Om beskatning af goodwill har en påstand været, at det var lovgivning med tilbagevirkende kraft, men der er jo allerede ved optjeningen givet fradrag for omkostninger. Dertil kommer, at der er en overgangsordning og mulighed for indtil 1998 via en bindende forhåndsbesked fra Ligningsrådet at undgå beskatning. Men jeg tvivler faktisk på, at Ligningsrådet vil blive overbebyrdet med henvendelser herom.

Goodwillbeskatningen vil heller ikke give generationsskifteproblemer. Der er mulighed for succession, og prisdannelsen vil imødegå resten af problemerne.

Den beskedne debat, der har været om udlandslempelsen, tager jeg som udtryk for, at de fleste – også dem, der vil stemme imod lovforslaget ved tredje behandling – faktisk finder, at det er et godt forslag, hvis eneste mangel er, at det først vil blive gennemført nu.

Ved vedtagelse af disse tre lovforslag bremses spekulation. Hidtidige skattefrie fortjenester undergives beskatning, og beskatningen bliver mere ensartet. Derfor skal jeg anbefale lovforslagene med de af ministeren stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Flemming Hansen (KF):

Det er med en fornemmelse af afmagt, at man går på talerstolen, for man har jo stærkt begrundede formodninger om, at regeringen ikke vil lytte til de råd, vi forsøger at give, og ikke vil ændre sig. Men alligevel skal det forsøges, for de områder, vi behandler her, er jo af en utrolig stor betydning for den aktive del af erhvervslivet.

Indledningsvis vil jeg gerne gentage min påstand fra førstebehandlingen om, at lovforslaget om ejendomsavancebeskatning og lovforslaget om goodwill efter min bedste overbevisning er lovgivning med tilbagevirkende kraft. Og de svar, vi har fået fra Justitsministeriet, synes jeg under ingen omstændigheder modbeviser dette. I øvrigt kan man jo sætte spørgsmålstegn ved, hvilken vurdering man skal lægge i disse svar. Jeg finder, det er urimeligt og uanstændigt, at man i den grad lovgiver med tilbagevirkende kraft.

Til lovforslaget om ejendomsavancebeskatning er der en række ændringsforslag. Der er kommet en pristalsregulering – en indeksering, som det hedder – af erhvervsjendommene, af den indgangsværdi, man lægger som grundlag for denne beskatning.

Denne pristalsregulering, indeksering, er vi selvfølgelig tilfredse med, men den gælder kun for landbrug, skovbrug, gartnerier osv. Jeg kan ikke lade være med at spørge skatteministeren, hvorfor det kun er denne ene gruppe, det gælder. Hvorfor gælder det kun den type erhvervsjendomme? Hvorfor gælder det ikke for håndværkere? Hvorfor gælder det ikke for detailhandlernes erhvervsjendomme, for de små industrivirksomheder, for servicefagenes erhvervsjendomme? Hvorfor skal hele erhvervslivet bortset fra landbruget negativt særbehandles, hr. skatteminister? Det må vi have et svar på og ikke en sludder for en sladder.

Jeg vil gerne sige, at da regeringen blev dannet, var vi jo mange, der undrede os over, at vi skulle have et ministerium for erhvervspolitisk samordning, som det hedder. Formålet skulle være – ja, det ligger næsten i titlen på ministeriet – at samordne erhvervspolitikken. Det synes jeg nu altid er gået ganske udmærket. Man har da heller ikke indtryk af, at der sker de store ting i dette ministerium.

Det spørgsmål, man må stille sig selv, er imidlertid: Hvorfor bruger man så ikke mini-

steriet? Hvorfor laver man ikke den samordning, som man nu har en minister til? Hvorfor går man tværtimod den modsatte vej, så man har en minister for ikkesamordning af erhvervspolitikken?

CD er med dette lovforslag med til at indføre en misundelsesskat, en brandskatning på en række områder, som vi ikke behandler her: biler, investeringsfonds osv. Men ejendomsbeskatningen er man med til at lovgive om i dette ministerium, der hedder Ministeriet for Erhvervspolitisk Samordning. Hvorfor vil CD være med til det? Hvorfor vil Kristeligt Folkeparti være med til det? Hvorfor skulle Det Radikale Venstre være med til at ødelægge fundamentale ting for erhvervslivet og forskelsbehandle, således at landbruget slipper fri, men den øvrige del af erhvervslivet ikke gør det?

Vi synes, det er fint, at landbruget slipper fri. Men vi kan ikke forstå, at den øvrige del af erhvervslivet skal negativt særbehandles. Det har ikke meget med erhvervspolitisk samordningspolitik at gøre. Det mindste, man kunne gøre, var at give ministeriet et nyt navn, så det kunne leve op til det formål, som det åbenbart har.

Hvorfor har vi denne forskelsbehandling? Er det, fordi landbruget har de dygtigste lobbyister nord for Alperne? Det kan da godt være. Det er flot klaret af landbruget, det må jeg sige. Eller er det, fordi landbruget har en minister, som forstår erhvervets problemer? Det må man erkende at landbrugsministeren gør. Man kunne sandelig ønske, at ministeren for erhvervspolitisk samordning også forstod erhvervslivets problemer. Om ikke andet kunne hun have været til stede her i salen under denne debat.

Jeg forstår godt, at statsministeren ikke kan være til stede. Han har vigtige ting at tage sig til. Det er klart. Men jeg kunne have lyst til at spørge statsministeren, hvad han vil med en minister for erhvervspolitisk samordning, når man alligevel ikke samordner erhvervspolitikken. Men det kan jeg jo stille som et onsdagsspørgsmål ved lejlighed.

Så har jeg et konkret spørgsmål til skatteministeren, og det er et opklarende spørgsmål, det er ikke en perfid politisk bemærkning til skatteministeren. Man bruger tre indgangsværdier for prisfastsættelsen af en ejendom: Vurderingen, sidste vurdering plus 10 pct. eller an-

[Flemming Hansen]

skaffelsespris med diverse reguleringer, og så kan man få en nyvurdering inden udgangen af 1993.

Af de svar, vi har fået, og af betænkningen fremgår det lidt utydeligt, at hvis man beder om en nyvurdering, skal den pågældende indgangsværdi, man når frem til, anvendes. Vil det sige, hr. skatteminister, at man ikke har nogen valgmulighed, hvis man tillader sig at rette henvendelse til en offentlig myndighed? Jeg spørger kun for opklaringens skyld. Jeg kan også spørge Skatteudvalget. Men det er formuleret, som om man skal bruge indgangsværdien, hvis man henvender sig. Jeg mener, at stavnsbåndet er ophævet, så det var vel rimeligt, at man havde lov at henvende sig og se, hvad man fik mest ud af at benytte. Vi lever da i et rimelig frit land. Det vil jeg gerne have at skatteministeren svarer mig på i Skatteudvalget.

Med hensyn til lovforslag nr. L 296 om goodwillbeskatning vil jeg sige, at der jo ikke er diskussion om den tilbagevirkende kraft. Det er der måske nok, men der er i hvert fald ikke tvivl i min bevidsthed om det. Man har jo haft en goodwillbeskatning før, og den har ikke haft den store virkning: Virkningen var, at prisen gik op til det dobbelte, for så passede tingene sammen igen. Jeg tror ikke, det vil ske mere, for sådan er udviklingen inden for erhvervsklimaet ikke.

De ændringsforslag, regeringen har stillet, letter en lille smule på det. Jeg synes, det var mere realistisk at fritage alle handler i 1993, så markedet kunne falde nogenlunde på plads. Der er mange mennesker, der har forberedt det.

Så vender jeg mig til sidst til udlandslempelsen, som hr. Bent Greve sagde der ikke har været nogen debat om, og at det er udtryk for, at den er fornuftig at ophæve. Det, at der ikke har været nogen debat om den, siger jo ikke noget om, hvorvidt den er retfærdig eller ej. Det kan også være et spørgsmål om, at der ikke rigtig er nogen, der forstår den, og at den omhandler meget få virksomheder. I den konservative folketingsgruppe er vi enige om, at de ting, der i forbindelse med udlandslempelsen ligner spekulation, vil vi gerne have ophævet, men vi synes ikke, det er rigtigt, at rederierne, entreprenørerne og de store danske erhvervsvirksomheder pludselig skal have afskaffet en rimelig

beskatning, de har haft i kraft af udlandslempelsen, og derfor beklager vi, at regeringen agter at gennemføre dette lovforslag.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at ingen skal få mig væk fra den betragtning, at lovforslaget om goodwill og ejendomsavancebeskatning har tilbagevirkende kraft, og at det er fuldstændig fantastisk, at man skiller erhvervslivet ad og siger, at den ene del af erhvervslivet gerne må få ændret reglerne og få pristalsregulering, den anden må ikke. Det er en ejendommelig måde at drive erhvervspolitik på, og jeg kan godt forstå, at hverken industriministeren eller samordningsministeren er til stede. Jeg synes, at når sagen nu går tilbage til Skatteudvalget, burde man dér overveje, om det ikke var rimeligt, at vi fjernede de 100 mio. kr., vi har i kassen på denne sag. For det er en urimelighed, og jeg appellerer til de små partier om at overveje deres stilling og prøve at påvirke regeringen. Folketingsmedlemmerne fra de mindre partier må ligesom vi andre have fået utallige henvendelser fra mindre, selvstændige erhvervsdrivende, hvis erhvervsjendomme er grundlaget – og det eneste grundlag – for deres pension, og nu fjerner man det. Det er en urimelighed.

Formanden:

Inden jeg giver ordet til den næste taler, vil jeg give den oplysning, at der mig bekendt ikke skal stemmes under disse forslag. Der er ikke begæret afstemning om forslagene. Hvilket resultat medlemmerne så i øvrigt vil komme til, er op til hver enkelt. Der kan naturligvis blive begæret afstemning, men det er der ikke på indværende tidspunkt.

Det er i øvrigt hensigten at holde pause efter disse lovforslags behandling.

(Kort bemærkning).

Bent Greve (S):

Jeg mener, at der er to gode grunde til, at indekseringsreglerne er blevet udformet, som de er. Den ene er, som hr. Flemming Hansen også har fået at vide tidligere i dag, ud fra en samlet vurdering af, at der var et særskilt behov for at give en sådan indeksering for at sikre, at det alene var de reelle avancer, der kom til beskatning. Den anden gode grund er, at vi har en kendt afgrænsning fra vurderingsloven; det vil sige, at vi helt præcist ved, hvilke ejendomme der vil få indekseringen.

[Bent Greve]

Det mener jeg faktisk er to gode grunde til, at vi har lavet et snit på denne måde.

Svend Aage Jensby (V):

Under førstebehandlingen af lovforslag nr. L 295 gav jeg som ordfører for Venstre udtryk for, at vi overordentlig skarpt tager afstand fra dette lovforslag. Det gør vi stadig væk.

Nu har jeg fået et lille brev, hr. skatteminister. Det er også meget tankevækkende. Der er en, der skriver:

»Der skrives så meget i disse dage om konfiskation, når talen falder på hovedaktionærer og salg af ejendomme. Min familie og jeg har i mange år sparet op til pension netop i vores lille firma og i en udlejningsejendom. Man har aldrig måttet tjene penge på en udlejningsejendom. Forrentningen skulle komme ved salg. Nu vil man beskatte denne, altså en samlet yderst dårlig forretning. Det er næsten umuligt mere at have tillid til noget her i Danmark. Man sparer op, opfører sig samfundsmæssigt korrekt, skaffer arbejdspladser og betaler løbende formueskat af disse aktiver. Når man så skal have gavn af midlerne til sin pension, så nærmest konfiskerer man midlerne.

Jeg håber ikke, at der indgår forlig under nogen omstændigheder.«

Den bemærkning var rettet til Venstre, og det gør der som bekendt heller ikke, men her har vi endnu et af mange, mange eksempler, som befolkningen simpelt hen ikke kan fatte, hvor man kommer som en tyv om natten og beskatter nogle gevinster, som er blevet op-tjent. Her hjælper overgangsreglerne for indgangsværdier altså ikke, og indeksering løser kun en lille del af problemerne; der er kæmpeproblemer for talrige erhvervsejendomme.

Også jeg må ligesom hr. Flemming Hansen spørge: Hvordan kan Kristeligt Folkeparti og CD være med til noget sådant? Vi forstår det ganske enkelt ikke, og jeg tror heller ikke, at CD's vælgere forstår det; men det vil tiden jo vise, for der kommer jo en tid efter denne.

Må jeg dernæst sige om forslaget om goodwill, at også her har Skatteudvalget fået et utal af henvendelser, der stærkt advarer mod at gennemføre lovforslaget, som det foreligger. Personlig har jeg fået en henvendelse fra det kendte revisionsfirma Revitax, som meget seriøst foreslår, at der skal indsættes en overgangsregel, så goodwillbeskatningen indføres

gradvis over 7 år, og afskrivningsperioden kortes ned fra 10 til 5 år. Dette forslag har jeg forelagt skatteministeren, der afviser enhver tanke i den retning. Her kommer nogle forstandige mennesker med et forslag, der kan løse overgangsproblemerne, men også det bliver skudt i sæk af ministeren og dermed af regeringen – skudt i sæk øjeblikkeligt.

Her kunne jeg også spørge, som en tidligere ordfører, hvor vi har CD's erhvervsvenlige politik, når man vil have, at køberen af en goodwill skal have en afskrivningsperiode på 10 år. Kan man ikke forstå, at det er likviditetskrævende? Hvis man derimod indførte en overgangsperiode på 5 år, som Revitax foreslår, var det dog til at klare likviditetsmæssigt. Og med hensyn til indtægtssiden, sælgersiden af goodwill, drejer det sig om små købmænd, handlende af enhver art, tandlæger og læger, og hvad ved jeg – i hvert fald mange små erhvervsdrivende, som har set frem til, at deres alderdom skulle sikres ved de gældende regler om goodwill, der har været gældende siden begyndelsen af 1980'erne. Men nu kommer man så med et snuetag og beskatter dem. Jeg forstår ikke, at man i det mindste ikke kan give nogle acceptable overgangsregler.

Må jeg dernæst sige om udlandslempelsen, at skatteministeren og Skatteudvalget har fået henvendelser fra Danmarks Rederiforening, andre organisationer og store virksomheder – jeg husker bl.a. F. L. Smidth – som advarer stærkt imod en ophævelse af udlandslempelsen. De argumenter, man bruger fra disse firmaers og fra Danmarks Rederiforenings side, synes Venstre er overordentlig fornuftige, men de er altså også skudt i sæk. Jeg tror, det kan betyde, at en meget stor del af Danmarks skibsflåde vil fortrække til udlandet, og det vil man altså få ud af at angribe udlandslempelsen. Hvor er det synd!

Jens Thoft (SF):

Først om udlandslempelsen: Jeg undrer mig selvfølgelig meget over, at regeringen foreslår en 5-årig aftrapning, når jeg konstaterer, at den tidligere regering i »Århundredets plan« ville afskaffe ordningen omgående. Jeg bemærker også, at den 5-årige aftrapning betyder, at forslaget først får virkning i det femte eller sjette år, for det fremgår klart af det bilag, som jeg har bedt om at få optrykt i betænkningen. Det

[Jens Thoft]

er det ganske vist ikke blevet, men der er da en henvisning til, at når betænkningen engang kommer, bliver det optrykt, og det må man jo så stille sig tilfreds med.

Jeg har i øvrigt hygget mig med at konstatere, at man ikke ved i Skatteministeriet, at man skal afskrive med hele procenter; dér afskriver man med bruttoprocenter. Men det er lidt mere en feinschmeckerdetalje.

Jeg er træt af indekseringerne i fiskeri, landbrug og skovbrug; jeg finder, det er helt usagligt, medmindre man også vil indeksere gælden. Det er i orden, at man indekserer aktivet, men så må man sandelig også indeksere gælden, for ellers får man jo både i pose og i sæk. Man får inflationsgevinsten på gælden, og man får også gevinsten, fordi man kan få lov at indeksere aktivet, så tingene hænger jo ikke sammen. Det må også betyde, at hvis Maren i det bette hus i køret sætter penge i sparekassen, må man også i gang med at indeksere hendes opsparing, for ellers hænger det da ikke sammen.

Så vil jeg bemærke, at så vidt jeg kan se, er ejendomsavancebeskatningsloven og kursgevinstloven ikke koordinerede. Ved opgørelse af ejendomsavancen bruger man anskaffelsessum, dvs. kontantværdien ved anskaffelsen, og det er godt nok. Som afståelsessum ved salget bruger man også kontantværdien, men nu skal værdien opgøres ud fra kurserne på anskaffelsestidspunktet, og det er også godt nok. Men problemerne kommer, hvis lånene ikke er identiske – hvad de jo ofte ikke er, fordi der er taget nye lån – og så har man i hvert fald et problem. Det betyder reelt, at der er fradrag for kurstab på gælden og skattepligt for kursgevinst på gælden, og det er også godt nok.

Men selskaber har ifølge kursgevinstloven skattepligt for kursgevinster på gæld, hvis gælden er stiftet efter den 27. december 1990, og der er fradrag for kurstab på gæld, hvis blot gælden ikke er udstedt til mindsterenten. Og så kommer problemet: Hvis renten stiger og kurserne falder, kommer man til at betale dobbelt skat; først kommer man til at betale skat af fortjenesten på salg af ejendommen, og så kommer selskabet også til at betale skat af kursgevinsten på gælden ifølge reglerne i kursgevinstlovens § 5. Hvis vi derimod har den modsatte situation, nemlig at renten falder og kurserne stiger, kan man risikere at få fradrag for

et tab, man ikke har haft, og det kan da vist ikke være meningen.

Hvis jeg fik 5 minutter yderligere, ville jeg indlevere mit regneeksempel – som jeg gerne gennemgår – til udvalget, så vi kunne gå det igennem, når forslaget nu om lidt bliver henvist til udvalget, og så kunne ministeren få lov til at regne det igennem. Men det er jo svært at få pauser her, det kører uafledigt; men så må ministeren jo svare på det til tredjebehandlingen, og så vidt jeg kan se, får han et problem.

Så vil jeg godt bemærke, at vi havde ministeren i samråd om en række muligheder for at omgå ejendomsavancebeskatningsloven, og at ministeren mente, at det kunne man ikke. Så har vi i mellemtiden – og »vi« skal forstås som fru Kirsten Jacobsen og mig, der flittigt har dyrket emnet – stillet en række spørgsmål, hvor ministeren må konstatere, at for så vidt angår mindre udlejningsejendomme, som ejeren selv bebor, skal man være ret uopfindsom for at blive ramt af ejendomsavancebeskatningsloven. Ja, ministeren må endda begå vold på alt, hvad der i øvrigt hidtil har været gældende på området, for vi spørger nemlig: Hvis en ægtefælle i forbindelse med en separation, som efterfølgende ophører, har beboet en interessentskabslejlighed i nogle få uger, kan ministeren så bekræfte, at også den del af fortjenesten, som kan allokere til interessentskabslejligheden, vil være skattefri ved salg af ejendommen? Og så svarer ministeren, at det ikke er skattefrit; forudsætningen er, at lejligheden, hvortil brugsretten er knyttet, skal have tjent som bolig for ejeren eller dennes husstand, for at der kan opnås skattefrihed ved afståelsen.

Andre steder i lovgivningen er det tilstrækkeligt, at man har boet i lejligheden en enkelt nat; men her er det altså ikke tilstrækkeligt, at man har boet der i adskillige uger, for ministeren konkluderer, at efter hans opfattelse er det ikke tilfældet i den skitserede situation. Jeg forstår godt, at ministeren er ked af at indrømme, at der er et hul her, det forstår jeg godt. Men jeg synes, at ministeren begår vold på det, der i øvrigt gælder i anden skattelovgivning om beskatning af avancen ved salg af ejendom, når han fastslår, at det er altså ikke nok, hvis man har boet der i nogle få uger. Nu kunne vi jo spørge: Hvad nu, hvis det var i 2 måneder? Hvor går grænsen? Er det ved 3 måneder eller ved 6 måneder? Er det nok, man er separeret,

[Jens Thoft]

eller skal man også være skilt? Og hvis de pågældende nu bliver skilt og gifter sig igen, hvad så? Andre steder i lovgivningen er det tilstrækkeligt, at man overnatter i lejligheden en enkelt nat; det har vi fået bekræftet. Hvorfor er det så ikke tilfældet her, og begår ministeren ikke vold på sin fortolkning?

Det er min opfattelse – som jeg også har skrevet i betænkningen – at ejendomsavancebeskatningsloven ikke er særlig gennemtænkt; men dermed har jeg ikke sagt, at jeg ikke synes, at ejendomsavance skal beskattes og beskattes fuldt ud. Det synes jeg, og jeg synes i øvrigt også, at det burde gælde for parcelhuse og ejerlejligheder. Jeg synes, at enhver form for avance bør beskattes. Men teknisk set opfatter jeg dette lovforslag som noget, der vil holde Folketinget, revisorer, ejendomsmæglere og advokater beskæftigede i årevis med at lappe på en lovgivning, som ikke har været gennemtænkt fra starten.

Jeg vil godt bruge netop denne her lov som ét blandt mange eksempler på, at havde vi haft en ordentlig udvalgsbehandling, hvor vi havde haft tid til at inddrage nogle af de folk, som behandler disse her ting i praksis og har lidt forstand på det – altså ud over dem, der sidder i ministeriet, og dem skal jeg ikke kritisere, de har jo også haft travlt – så kunne vi have fået et lovkompleks, som teknisk set var langt mere fyldestgørende og langt mere gennemtænkt end det, der er tilfældet her.

Jeg mener altså at kunne konstatere, at ud over at ministeren bekræfter, at der er en række smuthuller, er der også et hul i relation til kursgevinstloven, fordi ejendomsavancebeskatningslov og kursgevinstlov ikke er blevet ordentligt koordineret.

Skatteministeren (Stavad):

Hr. Jens Thoft mente, at det eksempel, som hr. Jens Thoft nævnte, var strammet til det yderste, for at jeg ikke skulle indrømme, at jeg havde uret. Men det er et helt forkert sted, hr. Jens Thoft sætter ind.

Det er ikke på grund af beboelsestiden; det skyldes simpelt hen, at når de pågældende bliver separeret og manden ejer huset, er det ikke ejeren, der bebor den pågældende lejlighed, og derfor kan der heller ikke blive tale om fritagelse for avancebeskatning. Jeg vil godt sige i al stilfærdighed, at hvis det er den slags omgæ-

elsesmuligheder, man har kunnet lokalisere i det, som fru Kirsten Jacobsen og hr. Jens Thoft har trampet lidt rundt i her, må jeg sige, at jeg føler mig fuldstændig tryk. Så er jeg faktisk meget taknemmelig for, at vi har fået en lovgivning, der er så grundig og så god, som tilfældet er, og det er i øvrigt heller ikke så mystisk, i og med at lovgivningen har fungeret i 10 år, og at vi nu blot foretager nogle justeringer.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jamen jeg synes altså bare, at ministeren strammer den yderligere for at undgå at erkende sit nederlag. Tales der ikke udtrykkeligt om »ejeren eller dennes husstand« i lovgivningen? Og vil det ikke være sådan, at når den fraseparerede kone er flyttet sammen med manden igen, er hun en del af hans husstand, og vil de ikke have formuefællesskab? Og når de sælger ejendommen, vil hun så rent faktisk ikke have boet i lejligheden nede på 2.th.? Jo! Og vil hun så ikke også være fritaget? Jo, så vidt jeg kan se!

Nu siger ministeren, at det er hun ikke – og det er jeg svært tilfreds med, det skal ministeren vide: jeg ønsker alting beskattet – men jeg er bare træt af, at der er tekniske huller i en lovgivning, fordi vi jasker den igennem, og jeg kan stadig ikke se andet, end at der bliver tale om skattefrihed. Og det er jeg utilfreds med.

Skatteministeren (Stavad):

Når et ægtepar er separeret, tilhører de ikke den samme husstand.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Hansen og fru Hansen ejer ejendom A, hvor de bor i stueetagen. De bliver separeret, og fru Hansen flytter op på 1. sal. I separationsperioden er det ikke nødvendigvis givet, at der sker formuedeling eller bodeling, og her er vi inde på, at årsagen til, at de er separeret, er måske, at de ønsker at blive fri for at betale avance-skat.

Nu flytter fru Hansen altså op på 1. sal, og hvem ejer ejendommen? Det gør hr. og fru Hansen, men de bor i hver sin lejlighed. Nu flytter fru Hansen igen ned til hr. Hansen, og så sælger de, og så vil hun være fritaget. Det kan ikke være anderledes.

Formanden:

Fru Kirsten Jacobsen i ordførerrækken.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg kan godt forstå, at det er lidt pinligt for skatteministeren. Den socialdemokratiske ordfører stod heroppe og sagde, at en af hensigterne med at gennemføre de to efter min mening urimelige love var at lukke et hul; men jeg kan love, at når det drejer sig om ejendomsavancebeskatningen, har man åbnet en ladeport.

Man må virkelig have det morsomt med at sidde og udtænke alle de systemer; men jeg synes, det er kedeligt, at man ikke gjorde, som den socialdemokratiske ordfører sagde. Regeringen lyttede ikke til kritik, for både hr. Jens Thoft og jeg gjorde regeringen opmærksom på denne ladeport. Vi spurgte ærligt talt regeringen midt om natten under udvalgsarbejdet, om ikke man syntes, det ville være hensigtsmæssigt at lukke den, hvis man ville have lovforslaget til at virke i praksis, men det eneste svar vi fik, efter at det stod klart, at det var endnu værre, end hr. Jens Thoft siger – og det viser bilagene – var, at det kunne regeringen godt leve med. Det betyder, at i hvert fald når det drejer sig om mindre boligejendomme, er det kun dem, der ikke er smarte nok eller har for dårlige rådgivere, der kommer til at betale ejendomsavancebeskatning, mens alle andre finder ud af at gå fri.

Der findes nemlig et andet bilag – det er et svar på et spørgsmål, jeg stillede; hr. Jens Thofts eksempel gik kun ud på at frigøre én lejlighed, men vi var mere kreative, så spørgsmålet kom til at lyde: Vil ministeren bekræfte, at en person, som ejer en udlejningsejendom med 3 lejligheder, og som opretter et I/S, hvor der i kontrakten er knyttet en brugsret til den af ejeren benyttede lejlighed, ikke bliver omfattet af lovforslaget for så vidt angår den del af ejendommen, som svarer til den beboede lejlighed? Og vil ministeren herefter bekræfte, at 2 myndige børn, som overtager 2 lejligheder og flytter ind, kan opnå samme skattefrihed under forudsætning af, at de nødvendige regler om gaveafgift, skattefrihed for gaver fra forældre m.v. bliver overholdt, og at ejeren overdrager uden fortjeneste?

Til det første spørgsmål svarer ministeren, at det er klart, at der er skattefrihed for ejerens lejlighed. Og når skatteministeren så skal snak-

ke sig fra, at der også er skattefrihed for resten, siger ministeren: Sælger vil efter min opfattelse være skattepligtig af fortjenesten af salget af andele til de øvrige interessenter – altså børnene – men i spørgsmålet stod der jo klart og tydeligt, at han solgte uden fortjeneste, og derfor er der ingen fortjeneste at beskatte. Derfor er også disse to lejligheder skattefrie, og man kan altså frigøre dem efter salamimetoden og slippe, hvis man er smart nok; men det må regeringen selv om.

Fremskridtspartiet synes, at denne lov om ejendomsavancebeskatning er urimelig, fordi en masse mennesker, f.eks. små håndværkere, små handlende osv., har sparet op i de pågældende ejendomme for at få nogle penge, som de kunne leve af på deres gamle dage. De har siddet rigtig hårdt i det til at begynde med, fordi de ville skaffe sig lidt at leve af, og nu kommer man rent faktisk og konfiskerer det. Men ikke nok med det, man gør det med tilbagevirkende kraft. Det er direkte uanstændigt, og uanset hvad man siger, er det altså sådan, at hvis en lov får virkning, før den er trådt i kraft, er der tale om tilbagevirkende kraft. Anderledes kan det ikke være.

Jeg tror, at skatteministeren kan være glad for, at han var fungerende justitsminister i forrige uge, for ellers ville de svar, Justitsministeriet sendte til Folketingets Skatteudvalg, ikke have set ud, som de gjorde. Jeg skulle efterprøve et af dem i dag og ringede til Justitsministeriet, men ingen i Justitsministeriet kendte de mennesker, der havde underskrevet det pågældende spørgsmål, så det er sikkert fabrikeret i Skatteministeriet af en eller anden ministeriel ekspert i det ministerium og har aldrig set Justitsministeriet. Der er måske højst tale om en telefonopringning.

I tilgift kan man undre sig over, at de, som har de kraftigste lobbyister, har formået at få en indeksregulering på deres ejendomme. Når man læser på forsiden af betænkningen, hvem der har henvendt sig, kan man da også se, at landbruget har været flittigt som sædvanlig. Landbrug, skovbrug og gartneri står for 8 af henvendelserne, hvorimod de andre erhvervsgrøner nøjes med 3. Så kan man spørge sig selv, hvorfor det er tilfældet, men det er i hvert fald urimeligt, at man tilgodeser en ganske bestemt del af erhvervslivet, når det drejer sig om at opkræve skatter.

[Kirsten Jacobsen]

Tidligere sagde fru Merethe Due Jensen, at denne regering var den mest erhvervsvenlige regering. Det forslag her, som går ud på at konfiskere opsparing fra erhvervsdrivende, taler jo for sig selv, men regeringen vil jo gerne virke erhvervsvenlig udadtil, og man har da også lavet et helt nyt ministerium og har en minister for erhvervspolitisk samordning. Den pågældende minister viser sig ofte i tv og skriver uendelig mange breve – også til Folketingets Erhvervsudvalg – men det er dog mærkeligt, at hver eneste gang der bliver behandlet erhvervslove her i salen, er den pågældende minister ikke til stede. Det synes jeg er for dårligt.

Dernæst synes jeg også, at det på nuværende tidspunkt er nødvendigt at sige, at den tilbagevirkende kraft, som findes i både ejendomsavancebeskatningsforslaget og i forslaget om beskatning af goodwill – hvor argumenterne stort set er de samme, bortset fra at der er meget mere teknisk udplyndren i lovforslag nr. L 295 – gør det til et rigtig dårligt forslag rent juridisk. Hvis man sendte det ud til revisorer eller andre, som skal arbejde med det i praksis, ville man få fra 0 til 3 i karakter, bare for udformningen af det.

Imellem anden og tredje behandling vil Fremskridtspartiet sørge for, at der bliver stillet forslag om, at ikrafttrædelsesdatoen ændres, så loven i hvert fald ikke får virkning, før den er vedtaget.

Svend Erik Hovmand (V):

Når jeg har bedt om ordet ved denne lejlighed, er det faktisk for at rette nogle spørgsmål til andre af regeringens medlemmer, som ikke er til stede her i dag. I det hele taget må man jo sige, at skattereformen tilsyneladende ikke er noget, der påkalder sig særlig stor opmærksomhed, hverken blandt regeringens medlemmer eller medlemmerne i den socialdemokratiske gruppe; men lad det nu ligge.

For det første vil jeg sige, at der er grund til at komplimentere regeringen for dens konsekvente holdning. Man gør, hvad man kan, for at forhindre opsparing her i landet – det kan man se af de mange forslag, som meget konsekvent rammer alt, hvad der har med opsparing at gøre: Boligopsparing, uddannelsesopsparing, pensionsopsparing, ejendomsopsparing osv., hvorimod fondsaktierne selvfølgelig ikke skal rammes.

Men denne konsekvente holdning giver sig ikke rigtig udslag på alle områder. Når det f.eks. drejer sig om konsekvens i regeringens egen politik i forhold til, hvad man tidligere har foretaget sig, og i forhold til det, man gør nu, vil jeg godt give et eksempel. Den 11. marts i år vedtog Folketinget et forslag om motiveret dagsorden – oven i købet enstemmigt, også med regeringens stemmer – der drejede sig om at stimulere udviklingen i landområderne. Efter en meget lang debat, hvor statsministeren gav mange, mange positive signaler om, at nu er det vigtigt at få gang i udviklingen i landområderne, vedtog Folketinget denne dagsorden.

Men hvad er det så, vi oplever nu? Nu oplever vi, at regeringen på en lang række områder forhindrer en sådan udvikling. Jeg gør opmærksom på, at der er 200.000 tomme stuehuse i øjeblikket i landområderne, og jeg gør opmærksom på, at en meget stor del af de 140.000 elopvarmede boliger her i landet ligger i landområderne og også bliver ramt af det her. Jeg gør opmærksom på, at 40 pct. af de mennesker, der bor i landområderne, dagligt er afhængige af at have egen bil, og så kommer man med dette forslag, som gør det langt mindre attraktivt for folk i byområderne at bosætte sig i landområderne.

Jeg synes nok, man må sige, at her mangler man konsekvens i regeringens politik, og jeg vil gerne spørge, hvordan Det Radikale Venstre, CD og Kristeligt Folkeparti kan være med til en sådan politik, der er direkte i modstrid med den dagsorden, som disse partier vedtog den 11. marts sammen med Socialdemokratiet. Og hvordan vil Socialdemokratiet og regeringen leve op til det pålæg, som Socialdemokratiet og regeringen gav sig selv med den dagsorden, hvor der står, at man senest den 1. oktober skal komme med en række initiativer til fremme af udviklingen i landområderne. Nu ved vi, at man har spændt ben for mange af dem, der har langt til arbejde og har store transportudgifter, for mange af dem, der har elopvarmede huse, og for mange af dem, som har ønsket at købe ejendomme, men som nu bliver dårligere stillet, osv. Her rammer man fundamentalt og meget centralt netop det, der er det helt afgørende for udviklingen i vores landdistrikter, hvor der faktisk bor en femtedel af Danmarks befolkning.

Formanden:

Det er muligt, der er en sammenhæng med de punkter, der er til behandling i øjeblikket; jeg har bare en lille smule svært ved at se den.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg tager ordet for en kort bemærkning, fordi jeg stillede et konkret spørgsmål til skatteministeren. Jeg forstår, at skatteministeren ikke ønsker at besvare det, og det er selvfølgelig en ærlig sag; men det er lidt ejendommeligt, at skatteministeren, når han er til stede – han er dog den eneste minister, selv om samordningsministeren viste sig for et kort øjeblik siden, og det var hende, debatten drejede sig om – men jeg stillede et konkret spørgsmål, og det må være rimeligt, at skatteministeren afgiver et svar, for ellers må jeg sige, at vi må kalde ministeren i samråd i Skatteudvalget. Vi må have et svar på det spørgsmål, jeg stillede.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg svarer gerne på hr. Flemming Hansens spørgsmål, og jeg kommer også gerne i samråd, hvis der er ønske om det. Men jeg opfattede mere spørgsmålet som noget, der blev stillet for hr. Flemming Hansens egen skyld, også fordi hr. Flemming Hansen efterfølgende fik svar på det ene af spørgsmålene.

Men jeg vil gerne sige, at når vi har gennemført indeksering over for landbrug, skovbrug og gartneri, hænger det sammen med, at der rent faktisk gør sig nogle særlige forhold gældende for disse erhverv. Dertil kommer, at regeringen indgik en aftale med de pågældende erhverv for få måneder siden, hvori der også indgår en ikke uvæsentlig del om indeksfinansiering, og det er under hensyntagen til disse særlige forhold og den aftale, som landbrugsministeren indgik med erhvervet, at der er lavet en særlig regel for landbruget. Derudover kunne man jo tilføje til det, hr. Svend Erik Hovmand sagde, at ud over disse formål og disse hensigter er det også et yderligere bidrag til udviklingen i landområderne.

Til det andet spørgsmål, hr. Flemming Hansen stillede, vil jeg sige, at de tre indfaldsvinkler i sig selv dokumenterer, at hr. Flemming Hansen har uret i, at loven om ejendomsavancebeskatning har nogen form for tilbagevir-

kende kraft. Man kan nemlig vælge mellem handelsprisen, købsprisen med tillæg af forbedringsudgift m.v. eller vurderingen pr. 1. januar 1993 med et tillæg på 10 pct.; eller man kan anmode om en særlig vurdering pr. 19. maj 1993.

Hr. Flemming Hansens spørgsmål gik på, hvordan det forholder sig med valgfriheden, hvis nu man vælger at anmode om en vurdering pr. 19. maj inden udgangen af 1993. Dertil er svaret, at hvis man vælger at få foretaget en vurdering, der fastsætter den helt konkrete pris pr. 19. maj, har man samtidig fravalgt vurderingen pr. 1. januar med tillæg af 10 pct., som er forbundet med en vis usikkerhed. Men man kan altid vende tilbage og anvende den rent faktiske købspris med tillæg for forbedringer m.v.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Det er korrekt, at jeg var henne og spørge skatteministeren, men den oplysning, skatteministeren nu kom med, er måske den vigtigste i hele skattedebatten.

At tænke sig, at regeringen har den opfattelse, at man kan sige, at der er tre muligheder i et lovforslag, når der kun er to; for hvis man går hen og spørger, frafalder man den ene mulighed, og så er der altså kun to. Det vil sige, at man i et frit land som Danmark ikke kan henvende sig til en offentlig myndighed og få at vide, hvad der er vurderingen af ens ejendom, for hvis man gør det, fraskriver man sig retten til at bruge et af de alternativer, der står i et lovforslag.

Så lever vi altså ikke længere i et frit land, hr. Stavad, det vil jeg gerne sige. Det er en urimelighed . . .

Formanden:

Skatteministeren!

Flemming Hansen (KF):

Undskyld, det var en fejtagelse. Så lever vi ikke længere i et frit land, hr. skatteminister. Jeg troede simpelt hen, det var en skrivefejl, at man ikke kan henvende sig til en offentlig myndighed. Det er i orden at tage 1.000 kr. for det, eller hvad ministeren nu ønsker, at man skal tage for det, men man må da kunne hen-

[Flemming Hansen]

vende sig til en offentlig myndighed og sige: Her har vi et lovforslag, og jeg vil gerne have min ejendom vurderet. Men hvis man får en vurdering, som er dårligere, klapper fælden, så kan man altså ikke bruge den tredje mulighed, som ellers står i lovforslaget.

Det kan simpelt hen ikke passe i et dansk Folketing, at det skal være sådan. Det er urimeligt!

Skatteministeren (Stavad):

Hvis man konstaterer ved en helt konkret vurdering og dermed en helt konkret værdifastsættelse, at den vurdering, der er foretaget pr. 1. januar 1993, med tillæg af 10 pct. er forkert, så må selv hr. Flemming Hansen kunne se fordelene ved, at man benytter den rigtige pris i stedet for den forkerte pris.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg skal love formanden, det er sidste gang i denne omgang.

Så må vi da kunne blive enige om én ting, hr. skatteminister, nemlig at så er der da ingen, der tør henvende sig til den offentlige myndighed, for borgeren vil altid blive taberen – men det passer fint ind i den sammenhæng, som regeringen har lagt op til med denne her ejendomsavancebeskatning.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Man kunne jo spørge sig selv, hvad der i grunden er den rigtige pris. Man kunne jo spørge sig selv, om det følgende eksempel er rimeligt: En person købte for 20 eller 25 år siden en udlejningsejendom. Han har i og for sig i de første mange år betalt tre gange så meget for at bo i sin treværelseslejlighed som resten af lejerne, fordi der er huslejeregulering i de store byer. Han kommer ud for, at hans ejendom stiger. Det skal han bruge, når han bliver gammel.

På grund af den økonomiske politik ryger priserne så ned – vi har kurver på bilag i Skatteudvalget, som viser det – og hvad gør denne regering så? Man klapper til, når kurven er længst i bund. Det vil sige, at man får den størst mulige udtælling på den ejendomsavancebeskatning, som man påligner den pågældende

mand. For ganske få år siden havde han kunnet få sin opsparing hjem, men nu, hvor værdien er i bund, klapper man til, og så får man hele gevinsten.

Det er et spørgsmål, om det er anstændigt, eller det ikke er. Fremskridtspartiet synes ikke, det er anstændigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom. (ejendomsavancebeskatningsloven) og forskellige andre skattelove. (Ændret beskatning af erhvervsejendomme m.v.). (Lovforslag nr. L 295).

Ændringsforslag nr. 1-12, § 1, således ændret, §§ 2 og 3, ændringsforslag nr. 13, § 4, således ændret, §§ 5-7, ændringsforslag nr. 14 og § 8, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Beskatning af goodwill m.v.). (Lovforslag nr. L 296).

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, §§ 2 og 3, ændringsforslag nr. 2, § 4, således ændret, ændringsforslag nr. 3-5, § 5, således ændret, ændringsforslag nr. 6 og 7, § 6, således ændret, § 7, ændringsforslag nr. 8 og § 8, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

[Formanden]

Man gik endelig til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabs-skatteloven) og lov om beskatning af fonde og visse foreninger (fondsbeskatningsloven). (Ophævelse af udlandslempelsen). (Lovforslag nr. L 297).

§§ 1-4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.45.

Mødet udsat kl. 18.43

Mødet genoptaget kl. 19.45

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Anden behandling af lovforslag nr. L 298:

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven (momsloven). (Formidlingsydelse).

Af skatteministeren (Stavad).

(Fremsat 19/5 93. Første behandling 25/5 93. Betænkning 18/6 93).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3, § 2, således ændret, og ændringsforslag nr. 1 til titlen

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

25) Anden behandling af lovforslag nr. L 299:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse detailsalgspakninger. (Afgift af visse poser af papir eller plast m.v.).

Af skatteministeren (Stavad).

(Fremsat 19/5 93. Første behandling 25/5 93. Betænkning 18/6 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 26 til 31 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

26) Anden behandling af lovforslag nr. L 300:

Forslag til lov om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Afgiftsforhøjelser m.v.).

Af skatteministeren (Stavad).

(Fremsat 19/5 93. Første behandling 25/5 93. Betænkning 18/6 93).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

27) Anden behandling af lovforslag nr. L 301:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. (Afgiftsforhøjelser m.v.).

Af skatteministeren (Stavad).

(Fremsat 19/5 93. Første behandling 25/5 93. Betænkning 18/6 93).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.